

מנהיגי חינוך יקרים,

בין הדמויות המגוונות בהן עוסקת הפרשה ניתן למנות את הלוויים והנשיאים מחד גיסא, והזב המצורע והסוטה מאידך גיסא. בין קבוצת הדמויות המנהיגות הראשונה לקבוצת הדמויות המאתגרות השניה, ניצב בתווך הנזיר שמשלב בעצמו ניגודים. הוא נקרא קדוש אך גם חוטא.

יש להבין איך מתקיים בו זמנית באדם אחד מושגים הופכיים של קדושה וחטא. על הפסוק בפתיחת פרשת נזיר (פרק ו פסוק ב) "איש כי יפליא" הביא העמק דבר: "שמשמעו שעושה דבר למצווה, ואינו לרצון לה' אם לא בדרך פלא שהשעה או הענין נחוץ לכך" הנסיבות קובעות האם קבלת הנזירות היתה מעשה חיובי או מעשה לא רצוי. ובהמשך כתב העמק דבר (פסוק יא): "'מאשר חטא על הנפש" אחר שכתוב במת שבא בפתע פתאום שאין שום אשמה על הנזיר, מבואר שהחטא הוא שפירש עצמו מן היין, ואם לא אירע לו זו הסיבה לא היה נקרא חוטא על הנפש, שהרי כדאי הוא להזיר עצמו מן התענוג הגשמי כדי להשיג תענוג רוחני של דביקות בה', אבל אחר שאירע לו באונס זו הסיבה, אות הוא שאינו ראוי לכך, ואם כן בחנם ציער עצמו מן היין, וביקש דבר שגבוה מערכו".

היה אפשר לחשוב שחטאו של נזיר שנטמא היא העובדה שלא נזהר מספיק על מנת שלא יטמא, מכיוון שאפילו כשנטמא באונס בנסיבות המוכיחות שאינו אשם הוא נחשב חוטא מוכח שהחטא הוא בעצם קבלת הנזירות- מאחר ומתברר למפרע שנזירותו היתה מיותרת היות והוא לא הצליח להשלים את נזירותו כראוי. ככל הנראה שהוא לא הגיע עדיין למדרגה הראויה לנזירות.

כל זה אינו מסביר למה הנזיר מביא חטאת בסיום הנזירות גם אם צלח את כל תקופת נזירותו? הרמב"ן מסביר בפסוק יד: "וטעם החטאת שיקריב הנזיר ביום מלאת ימי נזרו, לא נתפרש. ועל דרך הפשט כי האיש הזה חוטא נפשו במלאת הנזירות, כי הוא עתה נזור מקדושתו ועבודת השם, וראוי היה לו שיזיר לעולם ויעמוד כל ימיו נזיר וקדוש לאלהיו, ... והנה הוא צריך כפרה בשובו להטמא בתאוות העולם". הנזיר הוא קדוש וחטאו בזה שהוא מפסיק את נזירותו וחוזר לשגרת חיים רגילה.

מהנזיר נוכל ללמוד לימים בהם אנו עומדים, הימים שלאחר חג השבועות. ביום מתן תורה זכינו כולנו לקבל את התורה מחדש, מעין רענון של מעמד הר סיני, יש שלמדו כל הלילה או בחלקו וקיימנו בחג חציו לה' וחציו לכם בלימוד ושמחה על אשר בחר בנו ונתן לנו את תורתו.

הארות החג וקדושתו צריכים להמשיך את השפעתם גם על ימי החולין ושגרת היום יום. אחרת מדרגת הקדושה המתמסמסת ונמוגה תחשב לנו לחטא כמו בנזיר. מהנזיר ניתן ללמוד גם על מציאות חיינו העכשווית. חז"ל (ברכות ס"ג ע"א) למדו מסמיכות הפרשיות של סוטה ונזיר "שכל הרואה סוטה בקלקולה יזיר עצמו מן היין". אדם שנקלע ונוכח במציאות כואבת וקשה חייב להתעורר ולבחון את דרכיו מה הוא צריך לעשות להציל עצמו כדי שלא ימצא יום אחד את עצמו בסיטואציה דומה. עליו לנקוט ביוזמה מעשית מחייבת ומשמעותית. אם הוא נוכח באירוע שבו יין גרם לדרדר אנשים למעשים קשים הוא מקבל על עצמו להתנזר משתייתו ולהתרחק מכל היוצא מן הגפן.

בתקופה האחרונה עברנו וחוינו אירועים קשים. הקורונה נראית כבר מאחורינו, אסון

מירון וקריסת הטריבונוה בגבעת זאב עודם עומדים לנגד עיננו, גם מבצע "שומר החומות" שהסתיים הלילה בהפסקת אש ללא תנאים.

אי אפשר להישאר אדישים לנוכח המציאות המורכבת בה אנו חיים. כל אחד יקבל על עצמו אפילו קבלה קטנה שתהיה עליית מדרגה. וכעת חז"ל (סנהדרין דף צח עמוד ב) "מה יעשה אדם וינצל מחבלו של משיח? - יעסוק בתורה ובגמילות חסדים". נשתדל להרבות בעשיה ונתחזק בתפילה לבשורות טובות. זכינו לקיים אתמול תפילת רבים לילדי הגנים ולתלמידי העי"ס, ולהתחזק בלימוד משותף. בע"ה בכוח התפילה והלימוד נזכה לימים של שקט, ביטחון ושלוה.

שבת שלום ומבורך

שושנה נגר